

Nr 258.

Av herr **Molin**, om upphävande av § 11 i arbetsordningen för andra kammaren samt § 17 mom. 1 i ordningsstadgan för första kammaren.

(Återtagen.)

Nr 259.

Av herr **Karlsson** i Sandviken, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utredning om, i hur stor utsträckning byggnader, som äro avsedda för kommunala ändamål och disponeras av kommunerna, ägas av enskilda eller bolag m. m.

Den nuvarande expropriationslagen lämnar en lucka öppen, som torde vara nödvändig att fylla fortast möjligt; det gäller byggnader, som ägas av enskilda eller bolag men som äro uppförda för kommunala ändamål samt disponeras av kommunerna. Det utgör en stor olägenhet för kommunens vidkommande, att den ej är ägare till dessa byggnader, ty därigenom hindras dess verksamhet, om det skulle gälla nödiga förändringar av lokalerna

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 4 saml. 99 häft. (Nr 258—260.) 1

för tidsenligt behov. Därtill kommer att kommunen ej kan inrätta sin byggnadsverksamhet för framtiden, enär man svävar i de flesta fall i fullständig ovisshet, huruvida kontraktet vid utlöpningsstiden kommer att förlängas eller ej. Ur ekonomisk synpunkt kan framhållas, att skulle kommunen tvingas att bygga nya byggnader för sitt behov, i trots av att sådana byggnader redan finnas inom kommunen men ägas av enskilda eller bolag, detta skulle bliva en dubbling, som väl ingen kan säga ur ekonomisk synpunkt är att rekommendera.

I hur stor utsträckning, vad som ovan påpekats existerar, är svårt att säga, men en utredning om saken skulle ej behöva draga alltför lång tid, ej heller ur ekonomisk synpunkt bli betungande.

På grund av vad som ovan framhållits hemställes,

det riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning, i hur stor utsträckning byggnader, som äro avsedda för kommunala ändamål samt disponeras av kommunerna, ägas av enskilda eller bolag, samt att, därest denna utredning giver vid handen nödvändigheten av en komplettering av expropriationslagen att omfatta även expropriation av byggnader för kommunala ändamål, Kungl. Maj:t fortast möjligt måtte framlägga proposition i ämnet.

Stockholm den 21 januari 1919.

K. J. Karlsson,
Sandviken.
